

Τα επίπεδα του αντιγόνου SARS-CoV-2 στο πλάσμα συνδέονται με την πρόγνωση των ασθενών που νοσούν από τον ιό

Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Ροδάνθη Ελένη Συρίγου, Γιάννης Ντάνασης** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) συνοψίζουν τα δεδομένα της πρόσφατης δημοσίευσης του Rogers et al στην έγκριτη επιστημονική επιθεώρηση Annals of internal medicine (doi:10.7326/m22-0924).

Οι ερευνητές εξέτασαν τα επίπεδα του αντιγόνου N του Sars-CoV-2 στο πλάσμα 2540 ασθενών που συμμετείχαν στην πλατφόρμα TICO (Therapeutics for Inpatients with Covid-19) από τον Αύγουστο του 2020 έως τον Νοέμβριο του 2021. Η μελέτη πραγματοποιήθηκε σε 110 κέντρα σε 10 χώρες. Οι ασθενείς νοσηλεύονταν με οξεία λοίμωξη Sars-CoV-2 με συμπτώματα έως και 12 ημέρες πριν από την ένταξη στη μελέτη.

Τα αποτελέσματα της μελέτης, ανέδειξαν ότι το αντιγόνο N του SARS-CoV-2 στο πλάσμα των ασθενών ήταν κάτω από το επίπεδο ποσοτικού προσδιορισμού στο 5% των συμμετεχόντων, ενώ στο 57% ήταν άνω των 1000ng/L. Η σοβαρότητα της πνευμονικής λοίμωξης COVID-19 κατά την ένταξη στη μελέτη συσχετίστηκε σημαντικά με τα επίπεδα του αντιγόνου N στο πλάσμα. Όσοι χρειάστηκαν μη επεμβατικό αερισμό ή χορήγηση οξυγόνου με ρινική κάνουλα υψηλής ροής είχαν μέσο επίπεδο αντιγόνου του πλάσματος 3,1 φορές υψηλότερο σε σύγκριση με όσους δεν είχαν ανάγκη για συμπληρωματικό οξυγόνο. Το επίπεδο αντιγόνου στο πλάσμα ήταν επίσης υψηλότερο στους ασθενείς που δεν είχαν αντισώματα κατά της ακίδας κατά 6,42 φορές, και στους ασθενείς με την μετάλλαξη Δέλτα κατά 1,73 φορές. Επιπρόσθετοι παράγοντες που συσχετίστηκαν με υψηλότερα επίπεδα αντιγόνου στο πλάσμα κατά την ένταξη στη μελέτη ήταν το ανδρικό φύλο, οι λιγότερες μέρες λήψης ρεμδεσιβίρης, οι λιγότερες μέρες νόσησης πριν την εισαγωγή στο νοσοκομείο που σηματοδοτεί ταχύτερη εξέλιξη της νόσου και η νεφρική δυσλειτουργία. Αντίθετα, η φυλή, η εθνικότητα, ο δείκτης μάζας σώματος και η ανοσοκαταστολή δε συσχετίστηκαν με τα επίπεδα του αντιγόνου στο πλάσμα. Τα υψηλά επίπεδα του αντιγόνου στο πλάσμα (1000ng/L ή μεγαλύτερο) συσχετίστηκαν με υψηλότερες πιθανότητες για επιδείνωση της αναπνευστικής λειτουργίας και με παρατεταμένο χρονικό διάστημα νοσηλείας.

Συμπερασματικά, τα αυξημένα επίπεδα του αντιγόνου N του SARS-CoV-2 στο πλάσμα νοσηλευόμενων ασθενών με COVID-19 συσχετίστηκαν σημαντικά τόσο με τη βαρύτητα της πνευμονικής νόσου COVID-19 όσο και γενικότερα με την κλινική εικόνα των ασθενών. Φαίνεται ότι η παρατεινόμενη αντιγραφή του ιού SARS-CoV-2 επηρεάζει σημαντικά την πορεία της νόσου COVID-19.